

Kocián Šolc Balaščík
advokátní kancelář
Jungmannova 24
CZ-110 00 Praha 1
tel.: +420 224 103 316
fax: +420 224 103 234
e-mail: ksbpraha@ksb.cz

Praha, 12. ledna 2012

Úřad rady pro rozhlasové a televizní vysílání
Ing. Petr Bartoš
Vedoucí Úřadu Rady
Škrétova 44/6
120 00 Praha 2

ÚŘAD RADY ³ pro rozhlasové a televizní vysílání	
DOŠLO DNE	12 -01- 2012
Počet listů:	8
Číslo jednací:	509

Radka Felgrová

Vážený pane inženýre,

na základě naší dohody Vám zasiláme originál memoranda k problematice sdílené licence č. 010/1992 a 012/94 držené společností FTV Prima, spol. s r.o.

S pozdravem

Radka Felgrová

Mgr. Ing. Radka Felgrová

MEMORANDUM

Ukončení vysílání FTV Prima, spol. s r.o. na základě licence č. 010/1992 a 012/94

PRO: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání
OD: Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s.r.o. (Pavel Dejl, Radka Felgrová)
DATUM: 11. ledna 2012
POČET STRAN: 7

Dne 2.1.2012 obdržela Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada“) žádost společnosti FTV Prima, spol. s r.o. (dále jen „FTV Prima“) o ukončení vysílání programu Prima televize dle licence č. 010/1992 a 012/1994 (dále jen „Licence“). Účelem tohoto memoranda je poskytnout výklad právní úpravy zániku licencí, včetně Licence, a nastínit možné varianty dalšího postupu Rady. Z důvodu přehlednosti si klademe za cíl spíše stručně uvést základní teze a argumentaci pro jednotlivé možnosti; v poznámkách pod čarou uvádíme relevantní citace z judikatury. V tomto memorandu se dle naší dohody nezabýváme možnými právními kroky ze strany FTV Prima nebo provozovatelů regionálního vysílání vůči Radě ve vztahu k jednotlivým variantám možného postupu Rady.

I. Ukončení vysílání programu Prima televize na základě Licence

1.1. Charakter Licence

1.1.1. V předmětném posouzení je dle našeho názoru třeba vycházet z charakteru Licence, na základě které FTV Prima vysílá svůj program Prima televize. Licence je specifická v tom, že slouží k „provozování celoplošného televizního vysílání prostřednictvím satelitu jako centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání“¹. Licence z tohoto důvodu obsahuje podmínku č. 33, podle které musí FTV Prima strukturovat své programové schéma tak, aby mohla poskytnout určené vysílací časy pro programy držitelů licencí k regionálnímu a lokálnímu televiznímu vysílání (tito držitelé licencí dále jen „provozovatelé regionálního vysílání“). Podmínka č. 34 dále konkretizuje časový interval, ve kterém se provozovatelé regionálního vysílání mohou připojovat do centrálního programu.

1.1.2. Pokud mělo v průběhu trvání Licence dojít ke změně licenční podmínky č. 34, tj. k úpravě časových intervalů, ve kterých provozovatelé regionálního vysílání mohou vstupovat do centrálního programu, nastavila Rada mechanismus, že změna byla vždy výsledkem vzájemné dohody mezi FTV Prima a provozovateli regionálního vysílání. V případě, že žádost o změnu Licence v té části, která se týkala licencí provozovatelů regionálního vysílání, byla podána pouze ze strany FTV Prima, avšak neobsahovala souhlas provozovatelů regionálního vysílání s navrhovanými změnami (tj. mezi FTV Prima a provozovateli regionálního vysílání nedošlo

¹ Viz rozhodnutí o udělení licence č.j. Ru/93/94 ze dne 28.6.1994.

k dohodě), Rada takovou žádost vždy zamítla. Brzy se tak nastavil a přijal koncept chápání Licence jako licence specifické, od běžných „neprovázaných“ licencí k provozování televizního odlišné. Stejným způsobem jako Rada posuzovaly žádosti o změnu Licence i správní soudy, včetně Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“)².

- 1.1.3. Specifičnost Licence je tedy možné spatřovat v tom, že se jedná o *sdílenou*, resp. o *provázanou* licenci s licencemi provozovatelů regionálního vysílání, která na straně jedné ukládá povinnost FTV Prima umožnit provozovatelům regionálního vysílání ve stanovených vysílacích časech vstoupit do centrálního programu se svým regionálním zpravodajstvím a na straně druhé dává provozovatelům regionálního vysílání oprávnění se v těchto časech do vysílání připojovat.³ Tímto se tedy Licence zřetelně odklání od tradičního chápání licence - jako oprávnění k provozování určité státem regulované činnosti (byť udělené s výhradou dodržování určitých podmínek) poskytnutému jednomu subjektu.
- 1.1.4. Specifického charakteru Licence, která v sobě obsahuje závazek vůči provozovatelům regionálního vysílání, si FTV Prima musela být vědoma již od udělení Licence, přičemž k žádné změně nedošlo ani v průběhu jejího trvání. V rozhodnutí Rady č.j. Rp/126/03/1461 ze dne 1.7.2003, kterým došlo k prodloužení trvání Licence, Rada mimo jiné uvedla: „*Dále Rada při rozhodování o prodloužení licence ... výslovně zdůraznila nutnost dodržování licenčních podmínek stanovených v předmětné licenci, vážících se k provozování sdílených kmitočtů s provozovatelem místního vysílání regionálního i lokálního charakteru, tj. podmínek č. 33 a č. 34, které účastníka řízení, FTV PREMIERA, spol. s r.o. zavazují ke strukturování jeho programu takovým způsobem, aby mohl poskytnout určené vysílací časy pro programy provozovatelů místního televizního vysílání...*“ FTV Prima přitom sama o prodloužení Licence požádala a byla tedy přinejmenším srozuměna s tím, že licenční podmínky ji budou vázat po dobu, po kterou si o prodloužení Licence požádala, tj. do 28.6.2018.
- 1.1.5. Svou roli při strukturování Licence jako licence sdílené sehrál jistě i veřejný zájem. V době rozhodování o udělení Licence (první polovina devadesátých let) se hledala cesta, jak zprostředkovat co nejširšímu okruhu diváků regionální zpravodajství zpracované ve vztahu k jednotlivým regionům, přičemž bylo zřejmé, že provozovatelé takového regionálního vysílání nenaplní plnoformátové celodenní televizní vysílání. Jako východisko byl tedy přijat koncept provázaných licencí, kdy držitel „hlavní“ licence získal oprávnění provozovat celoplošné televizní vysílání pouze za podmínky, že dodrží závazek poskytovat část prostoru ve svém vysílání provozovatelům regionálního vysílání. Je nepochybné, že veřejný zájem na takovém uspořádání trvá i po přechodu z analogového vysílání na digitální vysílání, což dokládá

² Princip nutného souhlasu se změnou Licence tam, kde je Licence provázána s licencemi provozovatelů regionálního vysílání, potvrdil i Městský soud v Praze (viz rozhodnutí sp. zn. 7 Ca 82/2007 ze dne 12.12.2007): „*Žalovaná [Rada – pozn. KŠB] jako správní úřad v dané věci nemá vůbec žádnou zákonnou kompetenci, aby případný spor mezi žalobcem [FTV Prima – pozn. KŠB] a držiteli licence regionálního a lokálního televizního vysílání autoritativně vyřešila a rozhodla... .. příslušná žádost jedné ze smluvních stran týkající se změny licenčních podmínek (zde žalobce) musí být zamítnuta, neboť se změnou licenčních podmínek nesouhlasí smluvní strana druhá, která má v takto vymezeném rozsahu stejná práva k vysílání na základě udělené licence podle téhož zákona o vysílání. ... Žalovaná nemůže bez souhlasu těchto subjektů vyhovět žalobci, neboť tímto postupem by odňala dalším subjektům jejich práva, která vyplývají z udělených licencí. Opětovně je nutné uvést, že žalobci byla udělena licence za určitých podmínek, s nimiž souhlasil, proto veškeré tyto podmínky musí při vysílání dodržovat.*“ NSS ve svém navazujícím rozhodnutí č.j. 6 As 17/2008-140, tento názor potvrdil: „*Stěžovatelka si byla vědoma, za jakých podmínek obdržela původní licenci, tj. pouze a jedině za podmínky, že bude strukturovat své programové schéma tak, aby mohla poskytnout určené vysílací časy pro programy držitelů licencí k regionálnímu a lokálnímu televiznímu vysílání. Žalovaná Rada za této situace nemohla udělit souhlas k takové změně licence, která by nebyla provázána s licenčními podmínkami držitelů licencí k regionálnímu vysílání, přičemž tito držitelé obsahově shodnou žádost nepodali.*“

³ Výjimečnost a specifičnost Licence vyzdvihl i NSS ve svém rozhodnutí ve věci sp. zn. 6 As 21/2011: „*V případě sdílených licencí k provozování televizního vysílání jsou navíc práva nastolená v jedné licenci natolik úzce provázána s povinnostmi stanovenými v licenci druhé, že se ... jedná o situaci zcela výjimečnou.*“

legislativní proces při přijímání zákona č. 235/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání a některé další zákony (dále jen „**zákon č. 235/2006 Sb.**“)⁴.

- 1.1.6. Přejít z analogového vysílání na vysílání digitální neměl vliv ani na charakter Licence jako licence sdílené. Byť došlo k takové změně technologie, díky které přestalo platit omezení počtu vysílacích kanálů v důsledku uzavřeného počtu kmitočtů v analogovém pásmu, a tudíž i omezení počtu provozovatelů vysílání, nic se nezměnilo na povinnosti FTV Prima poskytovat část vysílacího času na programy Prima televize programům provozovatelů regionálního vysílání. Kromě toho, že tato skutečnost vyplývá z výše zmíněného zákona č. 235/2006 Sb., výslovně ji potvrdil i NSS.⁵

1.2. Aplikace § 24 písm. f) zákona o vysílání

- 1.2.1. Podle textu ustanovení § 24 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o vysílání**“) by měla platnost licence zaniknout dnem, ke kterému provozovatel vysílání požádá Radu o ukončení vysílání. Je však otázkou, nakolik je možné ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání aplikovat na žádost FTV Prima o ukončení vysílání programu Prima televize ze dne 1.1.2012. Dle našeho názoru je možné uvažovat o dvojmý výkladu tohoto ustanovení, a to o přímém výkladu jazykovém a o výkladu systematickém, resp. teleologickém, který se opírá o specifický charakter Licence jako licence sdílené, jak jej dosud chápala Rada a správní soudy.

Jazykový výklad ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání

- 1.2.2. Jazykový výklad ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání nedává Radě příliš velký prostor pro jiné jednání než vzít žádost o ukončení vysílání na základě Licence na vědomí, neboť podle doslovného výkladu tohoto ustanovení má zánik platnosti Licence nastat ke dni, ke kterému FTV Prima jakožto držitel Licence požádá o ukončení vysílání, tj. konkrétně k 1.1.2012. Z tohoto pohledu může Rada na základě jazykového výkladu zvolit ten postup, kdy bez dalších úvah bude doslovně aplikovat § 24 písm. f) zákona o vysílání a jako v případech „samostatných“ (tj. nesdílených či neprovázaných) licencí vydá osvědčení o zániku platnosti Licence k 1.1.2012.
- 1.2.3. Tento postup a výklad podporuje i dosavadní praxe Rady při aplikaci § 24 písm. f) zákona o vysílání v případech, kdy držitelé „samostatných“ licencí v minulosti požádali ve smyslu § 24 písm. f) zákona o vysílání o ukončení vysílání. V těchto případech Rada dosud postupovala tak, že těmto držitelům vydala pouze „osvědčení“, aniž by ve věci zahajovala správní řízení.
- 1.2.4. Jako argument pro doslovnou aplikaci § 24 písm. f) zákona o vysílání je třeba uvést i to, že jednostranné ukončení vysílání na programy Prima televize dle Licence lze chápat jako výkon práva na podnikání zahrnující i právo na ukončení tohoto podnikání. Ukončení podnikání dle Licence, která však zahrnovala povinnost vůči třetím subjektům, by pak mohlo mít nikoli veřejnoprávní, ale pouze soukromoprávní důsledky, konkrétně ve vztahu k provozovatelům regionálního vysílání. Rada i soudy by pak mohly odkázat na to, že provozovatelé regionálního

⁴ Z původního návrhu tohoto zákona byl totiž Senátem vypuštěn v čl. II bod 10, který by jinak umožnil provozovateli celoplošného televizního vysílání, který sdílí kmitočty s provozovateli regionálního nebo místního televizního vysílání (jediným takovým provozovatelem celoplošného televizního vysílání je FTV Prima), digitálně vysílat program samostatně a neposkytovat vysílací čas jinému subjektu. Zákon č. 235/2006 byl nakonec přijat bez tohoto bodu 10. Zákonnodárce tak potvrdil, že FTV Prima je nadále povinna sdílet svůj program Prima televize s provozovateli regionálního vysílání podle licenčních podmínek č. 33 a 34.

⁵ Viz rozhodnutí sp. zn. 6 As 21/2011: „...pro analogové i digitální vysílání platí shodně licenční podmínky licence, která byla žalobkyní [společnosti FTV Prima – pozn. KŠB] vydána v roce 1994. ... Původní licence žalobkyně (obsahující licenční podmínky č. 33 a 34) byla tedy pouze rozšířena o oprávnění vysílat digitálně, žalobkyni nebyla za tímto účelem vydána licence nová“.

vysílání mohou své nároky vůči FTV Prima z tvrzeného porušení licenčních podmínek či jiných právních povinností (ať již nárok na náhradu škody či jiný nárok), pokud je mají, uplatňovat v občanskoprávním řízení u obecných soudů.

- 1.2.5. Nelze navíc odhlédnout od skutečnosti, že v prostředí digitálního vysílání již neexistují překážky v podobě omezeného počtu kmitočtů pro televizní vysílání, a že tudíž provozovatelé regionálního vysílání mohou požádat o udělení vlastních licencí a vysílat samostatně.
- 1.2.6. V souvislosti s „automatickým“ zánikem platnosti Licence je třeba alespoň ve stručnosti posoudit dopad na provázané licence v držení provozovatelů regionálního vysílání. Je zřejmé, že provozovatelé regionálního vysílání již nyní od ukončení vysílání programu Prima televize nemohou vysílat a plnit tak podmínky stanovené v jejich licencích, které nadále zůstávají v platnosti bez ohledu na to, zda Licence nadále trvá či nikoli. Porušení licenčních podmínek by však nemohlo být přičítáno provozovatelům regionálního vysílání a je tedy vyloučeno, aby Rada přistoupila k ukládání sankcí jakéhokoli charakteru. Rada by tak měla vzít pouze na vědomí, že provozovatelé regionálního vysílání nevysílají pro technickou závadu (překážku), kterou není v jejich moci odstranit.

Teleologický výklad ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání

- 1.2.7. Teleologický výklad zákona je v mnoha ohledech složitější než předchozí výklad jazykový, a proto je nutné mu věnovat více prostoru. Na úvod je třeba poznamenat, že tento výklad podporuje dosavadní postup Rady v záležitostech a rozhodnutích týkajících se Licence, jakož i judikatorní výklad a chápání Licence.
- 1.2.8. Východiskem pro tento výklad mohou být závěry NSS, který ve svém nedávném rozhodnutí ve věci sp. zn. 6 As 21/2011 potvrdil, že v případech provázaných licencí je možné s ohledem na jejich specifický charakter vyloučit doslovný výklad některých ustanovení zákona o vysílání, která zjevně s existencí provázaných licencí nepočítala, resp. že je možné je vůbec neaplikovat. V citovaném rozhodnutí NSS vyloučil aplikaci ustanovení § 21 odst. 3 zákona o vysílání, který zakotvuje tzv. pozitivní právní fikci rozhodnutí Rady⁶. NSS vycházel z toho, že Licence je „v podmínkách České republiky ... v případě televizního vysílání ojedinelá“ a že „zákon o vysílání nijak uceleně problematiku sdílených licencí neupravuje“. Právní norma však podle mínění NSS nemusí a ani nemůže pamatovat na všechny specifika a konkrétní případy praxe, což dokládá citacemi z prací právních teoretiků.⁷ Je zřejmé, že výklad právní normy v takovém případě nemůže být dle NSS doslovný a je třeba jej uzpůsobit konkrétní právní normou přímo nepředpokládané situaci tak, aby byla zabezpečena ochrana práv adresátů právní normy⁸.
- 1.2.9. V citovaném případě vzal NSS v úvahu právě specifický charakter Licence a aplikaci tzv. pozitivní právní fikce rozhodnutí Rady odmítl s odůvodněním, že „jde o zcela výjimečný případ tzv. provázaných licencí a požadovaná změna se týkala právě licenční podmínky stanovící žalobkyni [společnosti FTV Prima – pozn. KŠB] povinnost sdílet kmitočty s jinými subjekty. V tomto případě by uplatnění právní fikce představovalo velmi citelný zásah do práv

⁶ Podle tohoto ustanovení jinak platí, že pokud Rada do 60 dnů od doručení žádosti o změnu licence o této žádosti nerozhodne, má se za to, že se změnou vyslovila souhlas.

⁷ Viz bod č. 47 rozsudku NSS ve věci sp. zn. 6 As 21/2011 a citace z publikací F. Melzera - Metodologie nalézání práva, Brno: Tribun EU, 2008, s. 181 a V. Knappa – Teorie práva, Praha: C.H.Beck, 1995, s. 206.

⁸ Obdobně viz např. usnesení Ústavního soudu ČR ve věci sp. zn. III. ÚS 374/06: „...neudržitelným způsobem používání práva je jeho aplikace, vycházející "pouze" z jeho jazykového výkladu, neboť představuje "jen prvotní přiblížení se k aplikované právní normě". Ten je východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu, k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd. (srov. např. Pl. ÚS 33/97). Každé ustanovení právního předpisu je proto třeba chápat v kontextu s jinými ustanoveními příslušného právního předpisu a v souvislostech celého právního systému (rovina systematického výkladu); nelze je proto zkoumat, vyložit, poznat izolovaně.“

provozovatelů regionálního vysílání, jejichž licence je opravňuje v daných časech prostřednictvím takto sdílených kmitočtů vysílat.“ Z tohoto právního závěru NSS je tedy možné dovodit, že stejné pravidlo, které je třeba brát v úvahu při změně Licence, by bylo teoreticky možné aplikovat i v případě ukončení vysílání programu Prima televize a zániku platnosti Licence. Zánik platnosti Licence by totiž na provozovatele regionálního vysílání měl naprosto stejný dopad, resp. by měl stejné právní účinky, jako změna Licence požadovaná FTV Prima v případě posuzovaném NSS, tj. doplnění Licence o licenční podmínku, podle níž by FTV Prima nebyla nadále povinna umožňovat provozovatelům regionálního vysílání připojování jejich programů a poskytovat jim vysílací časy.

- 1.2.10. V rámci teleologického výkladu je nutné pátrat po účelu a smyslu ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání. Byť důvodová zpráva k zákonu o vysílání v tomto směru mlčí, je zřejmé, že účelem tohoto ustanovení je umožnit držiteli licence (která nemá sdílenou povahu či není jinak provázanou licenci), který nadále nechce či nemůže pokračovat v provozování vysílání, aby bez zbytečných komplikací svou činnost ukončil a licenci *de facto* „vrátil“. Z tohoto důvodu je zakotvena jednoduchá procedura, kdy držitel licence prakticky jen oznámí Radě (byť podle textu daného ustanovení „požádá“), že ukončí vysílání, a platnost jeho licence zanikne ke dni určeném držitelem licence. V takových případech je souhlas Rady s ukončením vysílání spíše jen formálním úkonem, čemuž odpovídá i dosavadní praxe Rady v podobě vydávání osvědčení.
- 1.2.11. V předmětném případě však nelze odhlédnout od faktu, že FTV Prima neukončila úplně vysílání svého stěžejního televizního programu (dosud nazývaného Prima televize), ale *de facto* jej patrně pouze „nahradila“ programem Prima family, pro jehož provozování získala samostatnou licenci, která není zatížena závazkem poskytovat vysílací časy provozovatelům regionálního vysílání. Rada by tedy v rámci svého rozhodování mohla rovněž zvážit, nakolik a zda vůbec se program vysílání na Prima family po 1.1.2012 liší od programu Prima televize. Pokud by Rada vyhodnotila program vysílání na Prima televize a na Prima family jako víceméně totožný, bylo by možné ukončení vysílání na programu Prima televize považovat za zneužití práva ve smyslu judikatury českých soudů, kterému se nepřiznává právní ochrana.⁹
- 1.2.12. Lze tedy shrnout, že přesto, že primární jazykový výklad ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání nedává příliš prostoru pro správní diskreci, bylo by možné s ohledem na stávající obecná výkladová pravidla, na judikaturu NSS řešící specifčnost Licence a konečně i případně na institut zneužití práva toto ustanovení na základě především teleologického výkladu vyložit tak, že Rada může zahájit o žádosti FTV Prima z 1.1.2012 o ukončení vysílání správní řízení. V tomto správním řízení Rada zohlední ve smyslu judikatury NSS specifika Licence, zejména její provázanost s licencemi provozovatelů regionálního vysílání.

⁹ Ústavní soud i Nejvyšší správní soud chápou institut zneužití práva naprosto shodně: „Zneužitím práva (*abusus iuris*) je chování zdánlivě dovolené, jímž má být dosaženo výsledku nedovoleného; specifickým případem zneužití práva je šikanózní chování (šikanózní výkon práva), které spočívá v tom, že někdo vykonává své právo se záměrem způsobit jinému nepřiměřenou újmu. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; ze zásady *lex specialis derogat generali* vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem. Platí tedy, že pokud právní norma určité chování dovoluje a jiná (za předpokladu, že je ho ve výše uvedeném smyslu zneužíváno) je zakazuje, je takovéto chování ve skutečnosti nikoliv výkonem práva, ale protiprávním jednáním.“ (viz rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 374/06 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 Afs 107/2004)⁹. Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozhodnutí dále uvádí: „...institut zákazu zneužití subjektivních práv představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko ekvity (spravedlnosti). Zákon, jenž je ze své povahy obecný, nemůže pojmově pamatovat na všechny myslitelné životní situace, které mohou za jeho účinnosti nastat. V důsledku toho se může přihodit, že určité chování formálně vzato – ve skutečnosti ovšem pouze zdánlivě, odpovídá právní normě (či lépe řečeno: dikci právního předpisu), avšak je zároveň pocítováno jako zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami a s rozumným uspořádáním společenských vztahů působí jiným újmu.“

2. *Možný postup Rady*

2.1.1. Z výše popsaných možností teoretického právního náhledu na daný problém (tj. dvojího možného výkladu § 24 písm. f) zákona o vysílání) vyplývají i základní dvě varianty dalšího postupu Rady, co se týká reakce na žádost FTV Prima ze dne 1.1.2012 o ukončení vysílání programu Prima televize dle Licence.

2.2. **Varianta A – zánik platnosti Licence k 1.1.2012**

2.2.1. Tato varianta se opírá o jazykový výklad § 24 písm. f) zákona o vysílání a patrně více odpovídá dosavadnímu postupu Rady ve všech ostatních případech žádostí o ukončení vysílání dle § 24 písm. f) zákona o vysílání, kdy předmětem řešení nebyly provázané licence. Podle této varianty by bez zahájení správního řízení vydala osvědčení o zániku platnosti Licence.

2.2.2. Co se týká porušení povinnosti provozovatelů regionálního vysílání šířit dále program dle svých licencí, není dle našeho názoru možné je v tomto ohledu postihnout, neboť nemožnost vysílat je objektivní, provozovateli regionálního vysílání nezaviněná (viz výše bod 1.2.6).

2.3. **Varianta B – zahájení správního řízení**

2.3.1. Tato varianta se opírá především o teleologický výklad § 24 písm. f) zákona o vysílání, jakož i o rozhodovací praxi NSS ohledně provázaných licencí.¹⁰ Rada by zahájila správní řízení o žádosti FTV Prima o ukončení vysílání programu Prima televize s cílem vydat správní rozhodnutí o tom, zda platnost Licence zaniká či nikoli.

2.3.2. Je nutné zdůraznit, že správní řízení by bylo zahajováno bez opory v jazykovém výkladu ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání, ze kterého takový postup ve věci žádosti o ukončení vysílání přímo nevyplývá, lépe řečeno Rada dosud v záležitostech ukončení vysílání na základě „samostatných“ licencí správní řízení nikdy nezahajovala. Na druhou stranu, ustanovení § 24 písm. f) zákona o vysílání je formulováno tak, že držitel licence musí „požádat“ o ukončení vysílání. Není tedy *a priori* vyloučeno, aby se taková žádost posoudila jako žádost ve smyslu § 45 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a aby Rada na základě žádosti o ukončení vysílání zahájila správní řízení ve smyslu § 44 správního řádu. Pokud navíc § 24 písm. f) zákona o vysílání předpokládá „žádost“, pak by na tuto žádost mělo následovat vydání správního aktu, přičemž toto ustanovení dále nerozvádí, zda by takový správní akt měl být ve formě osvědčení či souhlasu ve formě rozhodnutí.

2.3.3. Vzhledem k tomu, že ve své dosavadní praxi Rada nikdy správní řízení na základě žádosti podle § 24 písm. f) zákona o vysílání nevedla, měla by Rada s ohledem na výše uvedenou argumentaci a judikaturu ohledně specifického charakteru provázaných licencí odůvodnit, proč zahájila správní řízení a proč tedy postupuje jinak než v případech standardních „samostatných“ licencí. Pokud by bylo zahájeno správní řízení, účastníky tohoto řízení by měli být i provozovatelé regionálního vysílání, resp. všichni držitelé licencí, které jsou s Licencí provázány, neboť toto řízení by mohlo založit, změnit nebo zrušit jejich práva a povinnosti.¹¹

2.3.4. V rámci správního řízení by Rada měla zvážit, zda je k ukončení vysílání a zániku platnosti Licence zapotřebí souhlasu provozovatelů regionálního vysílání, na čemž bude záviset její

¹⁰ Viz zejména rozhodnutí ve věcech sp. zn. 6 As 17/2008 a 6 As 21/2011.

¹¹ Na základě poslední rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu by bylo možné dovodit, že právní závěry obsažené v rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 7 Ca 48/2006-4, v rámci něhož Městský soud v Praze nepřipustil jako účastníky řízení o prodloužení Licence některé provozovatele regionálního vysílání, byly správními soudy překonány.

rozhodnutí o tom, zda souhlas s ukončením vysílání programu Prima televize udělí a platnost tak Licence zanikne či nikoli.

* * *

